

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Ek/515/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122245330
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122245330.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., proti povinnému: D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX A., v konaní zast. A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX A., o vymoženie 23.567,68 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Oľga Reháková, so sídlom exekútorského úradu Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava, sp. zn. 329EX121/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 13Ek/515/2022 zo dňa 03.02.2023, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Ek/515/2022 zo dňa 03.02.2023 z r u š u j e .

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 03.02.2023 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, aplikujúc ustanovenia § 61k ods. 1, 2 a 5 a § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení uviedol, že povinný sa domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že Okresným súdom Bratislava IV boli vydané 2 trestné rozsudky, a to sp. zn. 3T/74/2016 zo dňa 26.07.2018, ktorým bol k náhrade škody poškodenému A. B. vo výške 23 567,68 Eur zaviazaný G. H. a sp. zn. 3T/63/2017 zo dňa 22.11.2018, ktorým bol k náhrade škody A. B. v rovnakej výške 23 567,68 Eur zaviazaný povinný. Uvedené rozsudky považoval za nezákonné, najmä z hľadiska duplicity náhrady škody v maximálnej výške spôsobenej dvomi vtedy obžalovanými osobami. G. H. podľa svojho vyjadrenia už oprávnenému škodu vo výške 23 567,68 Eur nahradil, stále je v podmienke a podrobuje sa probačnému dohľadu, čo nasvedčuje tomu, že škodu naozaj uhradil. Preto mal povinný za to, že oprávnený si náhradu škody uplatňuje v tejto exekúcii duplicitne. Žiadal aj o oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu nepriaznivej majetkovej situácie. Ďalej uviedol, že voči nemu prebehlo oddĺžovacie konanie pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 8OdK/319/2018.

2/ Vyšší súdny úradník uviedol, s odkazom na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, že rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či súd oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t.j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.

3/ Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepovažoval skutočnosti v ňom uvedené za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinného tvrdenia nespádali pod žiaden z dôvodov zastavenia exekúcie, ani nedoložil vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému. Ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú v exekučnom titule nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

4/ Vyšší súdny úradník pri rozhodovaní skúmal, či na vymáhanú pohľadávku malo vplyv oddĺženie povinného, resp. či sa nejedná o nedotknutú pohľadávku v zmysle § 166c ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“). Exekučným titulom v tejto veci je rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/63/2017 zo dňa 27.11.2018, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/13/2019 zo dňa 26.9.2019. Povinný ním bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a bol zaviazaný uhradiť oprávnenému škodu vo výške 23.567,68 Eur. Keďže sa jedná o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním, takáto pohľadávka je nedotknutá oddĺžením v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Preto nemožno prihladiť na tvrdenie povinného, že bol oddĺžený v časti tejto pohľadávky. Tvrdenie povinného o nemajetnosti vyšší súdny úradník nepovažoval za dôvod zastavenia exekúcie súdom v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Aby mohla byť exekúcia z dôvodu nemajetnosti zastavená, musí byť preukázané, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a to zisteniami súdneho exekútora, ktorý následne aj vydá upovedomenie o jej zastavení v zmysle § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súdny exekútor je povinný postupovať pri výkone exekúcie tak, aby nedošlo k nadmerným zásahom do práv a právom chránených záujmov účastníkov konania.

5/ Nakoľko po posúdení návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyšší súdny úradník dospel k záveru, že v tomto exekučnom konaní nie je prítomný dôvod na zastavenie exekúcie, nakoľko exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu ktorý je právoplatný a vykonateľný a ktorý nebol zrušený, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

6/ Ešte pred doručením rozhodnutia podal povinný sťažnosť zo dňa 13.02.2023, v ktorej uviedol, že rozhodnutie mu nebolo doručené na adresu F. XX A., uvedenú v návrhu na zastavenie exekúcie z 24.11.2022. O uvedenom uznesení sa dozvedel z telefonátu pracovníčky exekútorského úradu, ktorá mu uviedla len to, že je zamietavé a že je z 03.02.2023. Pre chorobu nemal možnosť sa oboznámiť s uvedeným uznesením. Preto žiadal, aby mu bolo uvedené uznesenie doručené na adresu uvedenú v návrhu na zastavenie exekúcie. Uvedené podľa neho svedčí o tom, že vyšší súdny úradník sa vecou dostatočne nezaoberal. Pokiaľ sa touto sťažnosťou bude zaoberať odvolací súd, trval na dôvodoch uvedených v návrhu, najmä preto, že exekučné konanie voči nemu je duplicitné, keďže suma v exekučnom konaní uvádzaná bola vyplatená G. H. podľa jeho vyjadrenia.

7/ Súd doručoval povinnému aj na adresu F. XX, XXX XX A., pričom podľa informácie o doručovaní bola zásielka povinnému listinne doručená dňa 02.03.2023.

8/ Listom zo dňa 08.03.2023 podala voči uzneseniu sťažnosť A. E., manželka povinného, v ktorej uviedla, že sťažnosť proti uzneseniu podala už 13.02.2023, avšak uznesenie bolo zaslané na jej e-mail exekútorským úradom. Čitateľná bola len jeho prvá a posledná strana. Sťažnosť z 13.02.2023 podala v mene svojho manžela, pretože bola v roku 2019 ustanovená za jeho opatrovatelku z dôvodu jeho psychiatrického ochorenia, pre ktoré nie je schopný normálneho konania. Sťažnosť z 13.02.2023 odôvodnila na podklade jej dostupných informácií a listinných podkladov ohľadom vzniku exekučného konania. Na základe viacerých posudkov (komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 30.10.2019, v ktorom je konštatovaná miera funkčnej poruchy povinného na 80%, znaleckého posudku vypracovaného na vyžiadanie súdu znalkyňou A. I. J. na účely konania na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, podľa ktorého je povinný nie je schopný samostatne robiť právne úkony, najmä v styku so štátnymi orgánmi, musí ho zastupovať súdom ustanovený opatrovník, ako aj posudku znalkyň z odboru psychiatrie A. K. a A. F. z 31.07.2022, z ktorého vyplýva, že chorobné príznaky sú u povinného prítomné trvalo a v čase atakov schizoafektívnej poruchy, keď na chronické príznaky nasadnú akútne, nie je schopný chápať, ani sa zúčastniť pojednávania), trvala na dôvodoch sťažnosti z 13.02.2023, najmä, že exekučné konanie je duplicitné, pohľadávka bola zaplatená podľa jeho vyjadrenia G. H. a povinný nie je schopný samostatne konať, brániť sa, čo dokladá závermi posudkov znalcov.

9/ Na výzvu súdu, aby A. E. preukázala, že bola ustanovená za opatrovníčku povinného, resp. predložila rozhodnutie, z ktorého vyplýva, že je oprávnená konať za svojho manžela (povinného v exekúcii). A. E. dňa 14.02.2024 doručila súdu rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky č. MAI/OPPNAK_ŤZP_A_PČ/SOC 2019 21194-6 zo dňa 07.11.20191 a Komplexný posudok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. BA3/OPPNKŤZP/PČ_BA_I_-_III/SOC/2019/161089 zo dňa 30.10.2019, časť posudku č. 47/2021 vypracovaného znalcom MUDr. Slávkou Lenerovou (úvodná strana a str. 17-19) a overené splnomocnenie, ktorým ju povinný splnomocnil na vybavovanie vecí vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 13Ek/515/2022.

10/ Na základe súčinnosti poskytnutej Okresným súdom Malacky, exekučný súd zistil, že konanie pred Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 8Ps/9/2022 o obmedzenie spôsobilosti D. E. (povinného), na účely ktorého vypracovala znalkyňa MUDr. Slávka Lenerová znalecký posudok (č. 47/2021), bolo zastavené uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP/189/2022-147 zo dňa 08.02.2023. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.03.2023.

11/ Oprávnený sa k sťažnosti povinného z 13.02.2023 nevyjadril.

12/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

13/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

14/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

15/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené (teda námietka povinného, že súd sa vecou riadne nezaoberal je dôvodná), čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť. Keďže dôvody sťažnosti zo dňa 13.02.2023, t.j. tvrdenia o duplicitne exekučného konania a o zaplatení pohľadávky G. H., sa zhodovali s dôvodmi sťažnosti zo dňa 08.03.2023 (s výnimkou tvrdení o zdravotnom stave povinného, v dôsledku ktorého mala byť manželka povinného ustanovená za jeho opatrovateľku), súd posúdil podanie z 08.03.2023 (doručené v lehote na podanie sťažnosti) ako doplnenie sťažnosti o skutočnosti týkajúce sa zdravotného stavu povinného, ktoré by mohli mať vplyv na spôsobilosť povinného konať pred súdom. V konaní nebolo preukázané, že by bola povinnému obmedzená spôsobilosť na právne úkony rozhodnutím súdu a že by manželka povinného bola súdom ustanovená za jeho opatrovníka. Rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, č. MAI/OPPNAK_ŤZP_A_PČ/SOC 2019 21194-6 zo dňa 07.11.20191, ani Komplexný posudok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. BA3/OPPNKŤZP/PČ_BA_I_-_III/SOC/2019/161089 zo dňa 30.10.2019 nie sú rozhodnutiami, ktorými by bola manželka povinného ustanovená za jeho opatrovníka podľa predpisov civilného procesného práva (§ 248 a § 272 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, príp. § 68 ods. 2 CSP) a mohla za neho konať pred súdom. Predložené dokumenty sú vydané podľa predpisov o sociálnom zabezpečení na účely zistenia miery funkčnej poruchy povinného a priznání peňažného príspevku na jeho opatrovanie. Nakoľko však manželka predložila aj plnomocnenstvo, ktoré jej v exekučnom konaní udelil povinný, súd manželku povinného v tomto konaní považoval za splnomocneného zástupcu povinného v zmysle § 89 ods. 1 CSP.

16/ Zásadným tvrdením povinného, pre ktoré má byť exekúcia neprípustná, a ktoré uviedol už v návrhu na zastavenie exekúcie, bol zánik vymáhanej pohľadávky, ku ktorému malo dôjsť plnením jeho spolupáchateľa a duplicitné vymáhanie pohľadávky (náhrady škody spôsobenej dvomi osobami). Tieto skutočnosti zopakoval aj vo svojej sťažnosti (z 13.02.2023). Vyšší súdny úradník sa však vo svojom rozhodnutí vôbec s uvedenými tvrdeniami nezaoberal. Svoje rozhodnutie vecne odôvodnil len čo do posúdenia povahy vymáhanej pohľadávky v súvislosti s oddĺžením povinného a nepriaznivými

majetkovými pomermi povinného (pričom povinný tieto skutočnosti uvádzal za účelom oslobodenia od súdneho poplatku).

17/ Napadnutému uzneseniu v zmysle uvedeného chýba riadne odôvodnenie, čo ho robí nepreskúmateľným. Požiadavku riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia vyšší súdny úradník splní tým, že z jeho rozhodnutia bude zrejmý podstatný a výstižne interpretovaný myšlienkový postup (t.j. v podstatné úvahy), ktorý ho viedol k záveru vysloveného vo výroku (enunciáte) rozhodnutia. Vyšší súdny úradník sa preto musí v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal (v tomto prípade vysvetlením prečo nedošlo k zániku (časti) vymáhaného nároku). Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nakoľko napadnuté uznesenie tieto požiadavky nespĺňalo, sudca ho musel podľa § 250 ods. 2 CSP zrušiť.

18/ Na základe uvedeného vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia opätovne rozhodne o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pričom sa riadne vysporiada so všetkými relevantnými tvrdeniami uvádzanými povinným v návrhu na zastavenie exekúcie, vrátane tvrdení o duplicitate konania exekučného konania a tvrdení o úhrade vymáhanej pohľadávky osobou G. H..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).